

Nemogucnost izbora

Author: [IWPR Balkans](#)

Miroslav Filipovic osudjen je na sedam godina zato sto je izabrao da se drzi profesionalnih principa.

Niski vojni sud kaznio je Miroslava Filipovica iz jednog razloga - on je dodirnuo temu koja je u Srbiji zabranjena. To je tema o kojoj Srbi dosta znaju, a mnogi od njih izabrali su da o njoj ne govore nista. To je jedna o najopasnijih tema: zlocini koje su pocinile srpske snage na Kosovu.

Miroslav se kao novinar suocio sa izborom: da se pridruzi tihoj vecini ili da objavi svedocanstva ucesnika ovih zlocina. On je verovao da se ova tema ne moze ignorisati. Stavise, on se osecao obaveznim da pise, da objasni dogadjaje u kontekstu politicke, moralne i kriminalne odgovornosti.

Miroslav je optuzen sa spijunazu i sirenje lazni vesti na osnovu clanka u kojem je opisao svedocenje oficira jugoslovenske armije u toku NATO intervencije protiv Savezne Republike Jugoslavije. Navedeni oficiri su govorili o progonu albanskog stanovnistva, kradji, paljenju i ubistvima koje je pocinila policija i specijalne jedinice, koje su sledile jugoslovensku vojsku.

Miroslav Filipovic takodje je pisao I o zlocinima koji su pocinjeni nad Srbima na Kosovu posle dolaska medjunarodnih snaga. U Srbiji smo svakodnevno pisali o tome. I morali smo. O ubistvu Dragoslava Basica, Srbina i univerzitetskog profesora koji je ubijen u Pristini u decembru prosle godine ispred nekoliko stotina Albanaca trebalo bi hiljadu puta pisati. Posmatraci su svojom tisinom i odbijanjem da intervensu odobrili Basicevu smrt.

Ali, o svakom zlocinu treba pisati na ovaj nacin.

Mnogi u Srbiji rekli su Miroslavu, "Cestitamo, kazao si istinu onakva kakva je". Ali retki su ti koji javno pisu ili govore o zlocinima protiv Albanaca.

Srpska opozicija, na primer, izbegava ovo pitanje. Kada zahteva ostavku Slobodana Milosevica, jugoslovenskog predsednika, to ne radi zato sto je odgovoran za ratne zlocine.

Miroslav Filipovic osudjen je na sedam godina zatvora da bi se zastitili oni koji su odgovorni za ratne zlocine koji su pocinjeni na Kosovu i drugim delovima bivse Jugoslavije u prethodnim ratovima.

Optuzba za spijunazu podignuta protiv Miroslava, omogucila je da se ovaj postupak na sudu prekrije velom tajne. Izgovor da je ovaj novinar prenosio informacije od znacaja za nacionalnu bezbednost Srbije jednoj stranoj organizaciji, omogucila je niskom vojnom sudu da brani zlocine i one koji su odgovorni za njih.

Filipoviceva sudbina posle odluke da objavi svoje clanke povlaci za sobom duh jos jedne tragedije koja je izazvana jednim nemogucim izborom. Jugoslovenska narodna armija je 20. septembra 1991. Godine vrsila mobilizaciju gradjana Srbije. Bilo je to uoci prve serije ratova koji ce besneti na teritoriji bivse Jugoslavije - za rat u Hrvatskoj.

Tog dana Miroslav Milenkovic, otac dvoje dece i rezervista iz Gornjeg Milanovca nasao se izmedju dve grupe mobilisanih rezervista na stocnoj pijaci vojvodjanskog grada Sida. Milenkovic je imao izbor - ili da se pridruzi grupi koja je polozila svoje oruzje i odbila da ide na front, ili grupi koja se pripremala za prvu bitku

u Tovarniku, u Hrvatskoj.

Miroslav Milenkovic nije mogao da odluci. Ubio se.

Natasa Kandic je direktor Fonda za humanitarno pravo iz Beograda.

Focus: Balkans: Regional Reporting & Sustainable Training

Source URL: <https://iwpr.net/sr/global-voices/nemogucnost-izbora>